

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 05/06

Arbitraal vonnis in de zaak van:

de stichting **Stichting A.**,
gevestigd te Z., gemeente Y,
eiseres in conventie, verweerster in reconventie
gemachtigde: mr. M.H.J. van Maanen

tegen

B.,
wonende te B.,
verweerder in conventie, eiser in reconventie
gemachtigden: mr. dr. C.R.Huiskes en mr. A.C. van Campen

1. De procesgang

- 1.1 Eiser in conventie, verder: de Stichting, heeft op 14 juni 2005 een memorie van eis ingediend, voorzien van de producties 1 t/m 30.
- 1.2 Verweerder in conventie, verder: de ex-bestuurder, heeft op 20 september 2005 een memorie van antwoord tevens eis in reconventie tevens verzoek tot oproeping in vrijwaring ingediend, voorzien van de producties 1 t/m 32.
- 1.2 De Stichting heeft op 8 februari 2006 geantwoord in reconventie, tevens inhoudende antwoord in het incident tot vrijwaring in conventie, met bijgevoegd de producties 31 en 32.
- 1.3 De ex-bestuurder heeft op 21 maart 2006 conclusie van repliek in vrijwaring genomen, met bijbehorende productie.
- 1.4 De Stichting heeft op 5 april 2006 memorie van repliek in conventie tevens houdende vermindering van eis, dupliek in het vrijwaringsincident genomen, met bijgevoegd de producties 33-35.
- 1.5 De ex-bestuurder heeft op 17 mei 2006 een memorie van dupliek in conventie tevens memorie van repliek in reconventie ingediend, met bijgevoegd producties 1 t/m 36.
- 1.6 De Stichting heeft op 14 juni 2006 memorie van dupliek in reconventie ingediend, met productie 36.

- 1.7 Bij brief van 21 juni 2006 zijn namens de Stichting nog een viertal aanvullende producties in het geding gebracht (a t/m d).
- 1.8 Namens de ex-bestuurder zijn bij brief van 30 juni 2006 aanvullende producties in het geding gebracht.
- 1.9 Namens de Stichting zijn bij brief van 4 juli 2006 de producties 37 t/m 44 in het geding gebracht en bij brief van 5 juli 2006 productie 45,
- 1.10 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 11 juli 2006. Verschenen zijn aan de zijde van de Stichting prof. dr. C., voorzitter van de Raad van toezicht, drs. D., voorzitter van de Raad van bestuur, drs. E., secretaris van deze raad, en haar gemachtigde mr. Van Maanen, de ex-bestuurder, vergezeld van prof.dr. F., voormalig voorzitter van de Vereniging van Vrienden van G., en zijn gemachtigde mr. Van Campen. Partijen hebben hun standpunten toegelicht aan de hand van pleitnotities.
- 1.11 Bij de mondelinge behandeling is met partijen afgesproken dat het Scheidsgerecht eerst zal beslissen over de eventuele aansprakelijkheid en dat over het verzoek tot vrijwaring en de eventuele begroting van de gestelde schade zo nodig later zal worden beslist.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Het geschil in conventie heeft betrekking op de aansprakelijkheid van de ex-bestuurder voor de schade die de Stichting heeft geleden en nog zal lijden als gevolg van verzuimen van de ex-bestuurder bij de koop van onroerende zaken en het aangaan van een samenwerkingsovereenkomst zonder de vereiste toestemming van de Raad van toezicht van de Stichting.
- 2.2 Het betreft:
 - a. de aankoop van het perceel H.-weg 30 te W., waarvan de koopovereenkomst is getekend op 16 juli 2002. In geschil is of reeds op 16 april 2002 een koopovereenkomst is tot stand gekomen.
 - b. de aankoop van het perceel I.-straat 21 te V., bij koopovereenkomst van 24 januari 2003, welke koopovereenkomst op 26 maart 2004 is ontbonden tegen betaling van € 30.000,-- aan de verkopers.
 - c. het aangaan van een samenwerkingsovereenkomst (Convenant J.) op 10 oktober 2002, welke samenwerking op 23 december 2004 door middel van een vaststellingsovereenkomst is beëindigd.
- 2.3 De Stichting vordert in conventie:
 - een verklaring voor recht dat de ex-bestuurder jegens de Stichting ernstig verwijtbaar heeft gehandeld en deswege op grond van artikel 2:9 BW aansprakelijk is voor de schade die de Stichting lijdt en nog zal lijden
 - veroordeling tot schadevergoeding aan de Stichting wegens reeds geleden schade,
 - a. H.-weg: € 84.412,--, vermeerderd met wettelijke rente vanaf 1 januari 2003 tot aan de dag der algehele voldoening,
 - b. I.-straat: € 30.000,--, vermeerderd met wettelijke rente vanaf 10 april 2004 tot de dag der algehele voldoening,

- c. J.: na vermindering van eis € 340.254,--, vermeerderd met wettelijke rente vanaf 31 oktober 2003 tot aan de dag der algehele voldoening,
- verwijzing naar een schadestaatprocedure voor de nog niet begrote schade,
 - veroordeling van de ex-bestuurder in de proceskosten.
- 2.4 Het geschil in reconventie heeft betrekking op de gevolgen van de beëindiging van het dienstverband van de ex-bestuurder als gevolg van de aantasting van zijn eer en goede naam.
- 2.5 De ex-bestuurder vordert in reconventie:
- een verklaring voor recht dat de Stichting jegens hem toerekenbaar is tekortgeschoten althans onrechtmatig heeft gehandeld als gevolg waarvan de Stichting gehouden is aan hem de als gevolg daarvan geleden en nog te lijden schade te vergoeden, zulks te bepalen in een separate (schade)procedure,
 - een bevel tot publicatie van een rehabilitatie in de vorm van het plaatsen van een door het Scheidsgerecht te bepalen mededeling in de tijdschriften ZM Magazine, Zorgvisie, Medisch Contact, Tijdschrift voor Gezondheidsrecht alsmede in een persbericht en in het interne blad van A., een en ander binnen een maand na de uitspraak en op straffe van verbeurte van een boete van € 100.000.
- 2.6 De ex-bestuurder vordert in vrijwaring:
- toelating tot oproeping van zijn mede-bestuurder in vrijwaring.
- 2.7 Elk van de partijen voert gemotiveerd verweer tegen de wederzijds ingestelde vorderingen, waarbij de ex-bestuurder zich primair op niet-ontvankelijkheid van de Stichting beroept vanwege gebrek aan belang: de Stichting is gevrijwaard van schade nu voor de bestuurder een beroepsaansprakelijkheidsverzekering is gesloten. Voorts stelt de ex-bestuurder dat de Stichting uit hoofde van artikel 6:661 lid 1 BW aansprakelijk is voor de schade die de ex-bestuurder zou hebben toegebracht.
- 2.8. Het Scheidsgerecht zal hierna onder 4 nader ingaan op de feiten voor zover deze voor de beoordeling van de vorderingen relevant zijn. Een groot aantal van de aangevoerde feiten heeft betrekking op de ernstig verstoorde relatie van partijen en behoeft in dit verband geen bespreking.
- 2.9. Het geschil moet worden beoordeeld tegen de volgende achtergrond. De Stichting exploiteert (op ongeveer 30 locaties) een xy zorginstelling voor mensen met een verstandelijke handicap. Bij deze instelling zijn ongeveer 3.000 mensen in dienst. De Stichting is in 2000 ontstaan uit een fusie van zes stichtingen. De ex-bestuurder was bestuurder van een van deze zes stichtingen waarbij hij op 1 december 1994 als voorzitter van de Raad van bestuur in dienst was getreden. Na de fusie is hij voorzitter van de Raad van bestuur van de Stichting geworden. In augustus 2002 meldde hij zich ziek voor 50 %, op 1 juni het jaar daarop voor 100 %. Zijn dienstverband is ingevolge een daartoe uitgebracht bindend advies beëindigd per 1 maart 2004. Bij brief van 23 juni 2004 heeft de gemachtigde van de Stichting hem aansprakelijk gesteld op grond van artikel 2:9 BW.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om in dit geschil bij arbitraal vonnis te beslissen berust op een daartoe tussen partijen gemaakte afspraak en staat tussen partijen vast, nu de Stichting dit uitdrukkelijk heeft gesteld en de ex-bestuurder dit niet heeft weersproken.

4. De beoordeling van het geschil in conventie en in reconventie

- 4.1 Het Scheidsgerecht zal eerst het geschil in conventie behandelen. Op de hierna te vermelden gronden zullen de vorderingen van de Stichting worden afgewezen. Het beroep op niet-ontvankelijkheid behoeft daarom geen bespreking wegens gebrek aan belang.
- 4.2 De Stichting houdt de ex-bestuurder aansprakelijk voor de schade die zij ter zake van de hiervoor in 2.2 vermelde transacties heeft geleden of nog zal lijden. Zij baseert haar vordering op onbehoorlijke taakvervulling door ex-bestuurder als bestuurder van de Stichting. Zij stelt dat de ex-bestuurder statutaire bepalingen heeft geschonden die strekken tot bescherming van het belang van de Stichting. Voorts stelt zij dat de ex-bestuurder bewust de Raad van toezicht heeft gepasseerd bij het aangaan van de overeenkomsten en de Raad verkeerd heeft voorgelicht over de status van deze overeenkomsten. Hij heeft daarbij gehandeld in strijd met de statuten, terwijl hij wist dat de Raad van toezicht daaraan wilde vasthouden. De Stichting is voor voldongen feiten gesteld en zij is daardoor financieel benadeeld.
- 4.3 Het Scheidsgerecht stelt bij de beoordeling van de vordering voor zover deze is gebaseerd op de in artikel 2:9 BW bedoelde maatstaf van tekortkoming als bestuurder voorop dat aansprakelijkheid van de bestuurder slechts kan worden aangenomen indien sprake is van een onmiskenbare tekortkoming in verband met ernstige verwijtbaarheid wegens het niet vervullen van de hem opgedragen taak. De ex-bestuurder betwist dat aan deze maatstaf is voldaan. In de eerste plaats heeft de ex-bestuurder, naast formele verweren, als inhoudelijk verweer aangevoerd, en aan de hand van een aantal producties toegelicht, dat hij de Raad van toezicht heeft ingelicht over de drie in het geding zijnde overeenkomsten (die hierna afzonderlijk worden besproken met de aanduiding a, b en c) en dat deze overeenkomsten ook pasten in het algemene door de Raad van toezicht goedgekeurde beleid. Het Scheidsgerecht acht dit verweer in zoverre gegrond dat het, gelet op de aard en de omvang van de activiteiten van de Stichting, in beginsel niet noodzakelijk is dat de Raad van toezicht, als deze daartoe al in staat zou zijn, steeds in de gelegenheid gesteld wordt alle transacties die door het bestuur worden aangegaan afzonderlijk op hun merites te beoordelen. De werkwijze, waarbij de Raad de hoofdlijnen van het beleid in de vorm van beleidsplannen en periodieke begrotingen goedkeurt, is in een instelling van dergelijke omvang niet ongebruikelijk en werd tot het aantreden van de nieuwe voorzitter van de Raad ook gevolgd. De Raad van toezicht mag van het bestuur verlangen dat informatie wordt verstrekt die het de Raad van toezicht mogelijk maakt zijn toezichthoudende taak behoorlijk te vervullen. Voor zover de overeenkomsten passen binnen het algemene door de Raad van toezicht goedgekeurde beleid en de doelstellingen van de Stichting en voor zover de Raad van toezicht op de hoogte is gesteld van de overeenkomsten, kan het verzuim om bepaalde informatie te geven geen ernstig verwijt aan de bestuurder opleveren, tenzij komt vast te staan dat de Raad van toezicht

om deze informatie uitdrukkelijk had gevraagd of de bestuurder het belang van deze informatie voor de besluitvorming van de Raad van toezicht wist of behoorde te kennen en zich dienovereenkomstig had moeten gedragen. De stellingen van de Stichting houden niet voldoende concrete feiten in waaruit tegen deze achtergrond de conclusie dat de ex-bestuurder ernstig verwijtbaar heeft gehandeld, kan volgen. Daarbij heeft het Scheidsgerecht in aanmerking genomen dat tussen partijen vaststaat dat de Raad van toezicht in de loop van het jaar 2002 met de Raad van bestuur heeft gesproken over het in deze te volgen beleid en dat de Raad van toezicht in zijn vergadering van 25 november 2002 een gedragslijn heeft vastgesteld die erop neerkomt dat de Raad de door de Raad van bestuur voorgestane ruime bevoegdheden niet heeft aanvaard en heeft besloten dat door de voorzitter en vice-voorzitter toestemming gegeven kan worden voor de koop en verkoop van onroerende zaken als in het jaarplan daartoe een voorstel was opgenomen. Het Scheidsgerecht verwijst voorts naar hetgeen hierna in 4.9 nog wordt overwogen.

- 4.4 Wat overeenkomst (a) betreft wordt het volgende overwogen. De Stichting heeft niet voldoende gemotiveerd betwist dat de verwerving van het pand paste in het beleid van de Stichting om in W. meer activiteiten te ontwikkelen. Voorts heeft de Stichting niet betwist dat de ex-bestuurder aan een aantal leden van de Raad van toezicht voor deze transactie toestemming heeft gevraagd en dat hij deze heeft verkregen (zie productie 11 bij memorie van antwoord). De Stichting stelt weliswaar dat deze toestemming is gegeven op basis van onjuiste informatie, doch zij heeft dit niet aangetoond. De ex-bestuurder heeft erop gewezen dat de overeenkomst niet op 16 april 2002 is aangegaan, maar op 16 juli 2002. Dit blijkt uit de datum bij de ondertekening. De door de Stichting aangevoerde feiten waaruit zou moeten volgen dat dit niet juist kan zijn, hebben het Scheidsgerecht niet van het standpunt van de Stichting kunnen overtuigen. Ten slotte geldt in elk geval voor deze feitelijke grondslag van de vordering dat door de Stichting niet voldoende is aangetoond dat de ex-bestuurder ernstig verwijtbaar heeft gehandeld. De omstandigheid dat het pand uiteindelijk niet in gebruik is genomen voor de bestemming waarvoor het gekocht is, komt immers niet, of in elk geval niet zonder meer, voor rekening van de ex-bestuurder, en kan hem daarom niet als een ernstig verwijt worden aangerekend.
- 4.5 Met betrekking tot de hiervoor in 2.2 onder b aangeduide overeenkomst heeft het volgende te gelden. Ter zake van dit pand is een koopovereenkomst gesloten en namens de Stichting ondertekend op 24 januari 2003. Tegen de andersluidende afspraken in heeft de ex-bestuurder geen voorafgaande toestemming gevraagd aan de Raad van toezicht. In zoverre heeft hij onjuist gehandeld. Daarmee is echter nog niet gegeven dat de ex-bestuurder ook ernstig verwijtbaar heeft gehandeld. Het Scheidsgerecht acht daarvan ook in dit geval geen sprake. De koop van het pand paste in het door de Stichting gevoerde en door de Raad van toezicht vooraf goedgekeurde beleid en de ex-bestuurder heeft in de koopovereenkomst een ontbindende voorwaarde doen opnemen met betrekking tot de vereiste goedkeuring door de Raad van toezicht. De ex-bestuurder erkent dat hier een opschortende voorwaarde gebruikt had moeten worden, doch dit verzuim is niet ernstig en had ook geen fatale gevolgen behoeven te hebben. De Stichting had immers een beroep kunnen doen op deze voorwaarde. De koop van het pand is vervolgens ook daadwerkelijk in de vergadering van de Raad van toezicht aan de orde gesteld en de Raad heeft zijn goedkeuring hieraan onthouden. In de kern heeft de ex-bestuurder – zij het niet geheel overeenkomstig het inmiddels aangescherpte beleid – de statutaire bepalingen nageleefd. Partijen zijn nog verdeeld

over de vraag aan wie het te wijten is dat vervolgens niet tijdig op het ontbreken van goedkeuring een beroep is gedaan. Te dier zake is juridisch advies ingewonnen. De Stichting heeft vervolgens op grond daarvan besloten een schikking aan te gaan. De gevolgen daarvan behoren voor haar rekening te blijven. Dat op dit punt aan de ex-bestuurder een ernstig verwijt gemaakt kan worden is niet voldoende gesteld of gebleken, ook niet als zou vaststaan dat de tekst van de koopovereenkomst niet aan de Raad van toezicht in zijn vergadering is overgelegd. De Raad van toezicht had hierom ook zelf kunnen vragen. Het ontbreken van de tekst is blijkbaar geen reden geweest voor de Raad om zich over de transactie een oordeel te vormen.

- 4.6 De derde overeenkomst waarbij de Raad van toezicht onvoldoende zou zijn betrokken, betreft het project y. Op 10 oktober 2002 heeft de ex-bestuurder namens de Stichting een samenwerkingsovereenkomst gesloten, in navolging van partijen verder aan te duiden als het convenant, met enkele andere partijen. Daartoe had hij de toestemming van de Raad van toezicht nodig, stelt de Stichting met een beroep op artikel 13 lid 5 van de statuten. De Stichting heeft op 20 november 2003 dit convenant opgezegd omdat de daaruit voortvloeiende investeringen en de daaraan verbonden financiële lasten te groot en te riskant zouden zijn waardoor de reguliere zorg gevaar zou kunnen lopen. De Stichting verwijt de ex-bestuurder dat hij de Raad van toezicht hiervan niet voldoende op de hoogte heeft gesteld, zodat de Raad van toezicht niet de juiste afwegingen heeft kunnen maken. Op 23 december 2004 heeft de Stichting een vaststellingsovereenkomst gesloten met betrekking tot de gevolgen van de opzegging.
- 4.7 De ex-bestuurder betwist dat hij de Raad van toezicht onvoldoende heeft ingelicht over het convenant en zijn gevolgen. De Raad van toezicht is volgens hem reeds in een vroeg stadium op de hoogte gesteld van de plannen en op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen. Begin 2001 is het Plan van Aanpak “A. naar J.” gepubliceerd en in de overlegvergadering van 25 juni 2001 aan de Raad van toezicht verstrekt. De kosten hadden de goedkeuring van de Raad van toezicht. Onder verwijzing naar een aantal daarop betrekking hebbende producties betoogt de ex-bestuurder dat hij ook daarna de Raad van toezicht heeft ingelicht en dat de Raad van toezicht op de hoogte was van een beleidsconferentie die over dit project is gehouden. De Raad van toezicht wist ook dat het project financiële consequenties had, zij het dat deze niet ten koste zouden gaan van de exploitatie van de gewone zorgverlening.
- 4.8 Het Scheidsgerecht is het eens met de Stichting dat de ex-bestuurder de Raad van toezicht niet expliciet om goedkeuring van het convenant heeft gevraagd. De ex-bestuurder heeft niet voldoende stellig en concreet aangevoerd dat hij dit wel heeft gedaan. De Raad van toezicht was echter ongetwijfeld van het project op de hoogte en wist of behoorde te weten dat aan het project kosten verbonden waren en heeft daarin klaarblijkelijk geen reden gevonden de Raad van bestuur om opheldering te vragen. Het enkele feit dat de Raad van toezicht in 2003 besloten heeft het convenant op te zeggen, behoeft niet tot de conclusie te leiden dat het sluiten ervan een onverantwoorde en onjuiste beslissing is geweest. Feiten en omstandigheden die tot deze conclusie zouden kunnen leiden zijn niet gesteld of gebleken. Vaststaat dat de medebestuurder van de ex-bestuurder vanaf zijn aantreden in september 2002 op de hoogte was van het project en ermee heeft ingestemd. Het project valt niet buiten de doelstellingen van de Stichting, is openlijk en uitvoerig besproken en in de plannen aan de orde gesteld. Onder deze omstandigheden kan niet worden geoordeeld dat de

gestelde gebreken in de voorlichting aan de Raad van toezicht ernstig verwijtbaar handelen van de ex-bestuurder opleveren.

- 4.9 Het Scheidsgerecht betreft in zijn vorenstaande oordeel dat aan de ex-bestuurder in de jaren waarin de transacties hebben plaatsgevonden, telkens decharge is verleend ten aanzien van het door hem als bestuurder gevoerde beleid. Met betrekking tot de drie aan de orde zijnde overeenkomsten is geen sprake geweest van verzwijging of misleiding. De decharge heeft daarom ook op deze onderwerpen betrekking. Voorts betreft het Scheidsgerecht in zijn oordeel dat de ex-bestuurder niet de enige bestuurder van de Stichting was en dat zijn medebestuurder kennelijk in de onderhavige periode nimmer aan de orde heeft gesteld dat de ex-bestuurder de Raad van toezicht ontoereikend heeft geïnformeerd. Aan het Scheidsgerecht is niet gebleken dat de medebestuur het oneens was met het te dezer zake door de Raad van bestuur gevoerde beleid. De ex-bestuurder heeft aan de hand van concrete feiten gesteld dat de medebestuurder van de gewraakte handelingen steeds op de hoogte is geweest of had kunnen zijn en daartegen geen bezwaar heeft gemaakt. De onderhavige projecten stonden vermeld in een aantal stukken waarvan de Raad van toezicht kennis kon nemen, waaronder in mei 2003 nog een notitie met het onderwerp: Planning huisvesting (zie productie 19 bij de memorie van antwoord), waarin melding gemaakt wordt van het project y. Enige extra oplettendheid van de medebestuurder en van de Raad van toezicht mocht ten slotte worden verwacht in verband met het feit dat de ex-bestuurder ziek was geworden en zijn functie niet meer volledig kon uitoefenen, over welke omstandigheid hij de Raad van toezicht – onbetwist – expliciet heeft geïnformeerd. De Stichting heeft niet aannemelijk gemaakt dat de ex-bestuurder al deze handelingen aan het toezicht heeft onttrokken of informatie voor zijn medebestuurder verborgen heeft gehouden. Hij had daarop destijds al kunnen worden aangesproken, doch dit is niet gebeurd. Dit een en ander staat eraan in de weg dat hij thans alsnog daarvoor aansprakelijk kan worden gehouden.
- 4.10 Met betrekking tot de overeenkomsten (a) en (b) is van opzettelijk handelen in strijd met statutaire bepalingen geen sprake geweest. Met betrekking tot de kwestie (c) kan twijfel bestaan over de vraag of uitdrukkelijke voorafgaande expliciete toestemming van de Raad van toezicht statutair was voorgeschreven, maar is in elk geval het project al zodanig aan de Raad van toezicht bekend gemaakt. Opmerking verdient dat de eerste kosten voor het project y ad € 162.194,16 (productie 45 Van Maanen brief 05.07.2006) zijn overgebracht naar de exploitatie 2001 en 2002. Dat moet de Raad van toezicht hebben geweten. Het project liep bovendien over een zo lange periode en daaraan werd zo veel aandacht besteed dat ondenkbaar is dat het belang ervan de Raad van toezicht is ontgaan. Ook op grond hiervan ontbreekt een deugdelijke grondslag voor de vorderingen in conventie die dan ook zullen worden afgewezen.
- 4.11 Het Scheidsgerecht zal vervolgens ingaan op de vorderingen in reconventie. Ook deze vorderingen komen niet voor toewijzing in aanmerking. De ex-bestuurder heeft aan deze vorderingen ten grondslag gelegd dat de voorzitter van de Raad van toezicht van de Stichting hem dermate “zwart gemaakt” heeft dat hij niet in staat is een andere bestuursfunctie bij een zorginstelling te verkrijgen. Zijn eer en goede naam zijn aangetast. Voorts verwijt de ex-bestuurder aan de Stichting dat ten onrechte berichten zijn verspreid dat financiële tekorten zijn ontstaan als gevolg van zijn falen als bestuurder.

- 4.12 Bij memorie van repliek in reconventie heeft de ex-bestuurder de feitelijke grondslagen van zijn vordering nader uitgewerkt. Daaruit blijkt dat hij voornamelijk het oog heeft op de periode waarin ter zake van zijn ontslag een procedure is gevoerd die heeft geleid tot het bindend advies waarin over de beëindiging van zijn dienstverband en de daarbij behorende financiële vergoeding is beslist. Uit de inhoud van dit bindend advies blijkt niet dat de Stichting voor de ex-bestuurder onjuiste of onnodig belastende feiten heeft aangevoerd. Dit maakt het niet erg aannemelijk dat de Stichting dit naar aan haar gelieerde verenigingen en organen van medezeggenschap wel heeft gedaan. De stellingen van de ex-bestuurder zijn op dit punt ook te weinig specifiek om tot grondslag van de vorderingen te kunnen dienen.
- 4.13 Waar eiser zijn stellingen meer concreet heeft gemaakt – het gaat dan vooral om mogelijke financiële tekorten – blijkt niet van zodanige uitlatingen of bewuste beschadiging van de goede naam van de ex-bestuurder dat van onrechtmatig gedrag van de Stichting kan worden gesproken. Daarbij heeft de ex-bestuurder ook niet aannemelijk gemaakt dat de berichten door de Stichting bewust zijn verspreid. De ex-bestuurder heeft bovendien geen enkel concreet voorbeeld genoemd waaruit valt af te leiden dat hij meer dan toch al te verwachten was last heeft ondervonden van de beweerdelijk namens de Stichting gedane onjuiste uitlatingen over zijn persoon. Het feit dat de afscheidsreceptie is afgeblazen is het gevolg van zijn eigen verzoek bij brief van 10 november 2003 aan de voorzitter van de Raad van toezicht. Met betrekking tot de in deze brief genoemde feiten stelt het Scheidsgerecht vast dat het vooral gaat om veronderstellingen van de ex-bestuurder waarvan de juistheid geenszins is komen vast te staan. Het gaat ook niet om zeer ernstige verwijten. Deze moeten bovendien worden gezien tegen de achtergrond van de ontslagprocedure waarbij vaak stellingen worden ingenomen die voor de betrokkene door het aandikken van verwijten weliswaar bezwarend zijn, maar daarom nog geen onrechtmatige uitlatingen opleveren. Een dergelijke procedure levert nu eenmaal altijd veel vragen op binnen een instelling als die van de Stichting waarop niet altijd even verstandig wordt gereageerd. Daardoor komen verhalen in de wereld waarvan de herkomst onduidelijk is en de betrouwbaarheid in twijfel moet worden getrokken. Vanzelfsprekend is dit voor de ex-bestuurder onaangenaam geweest, maar het Scheidsgerecht ziet in de aangevoerde feiten en omstandigheden, ook voor zover ze belastend zijn geweest voor de ex-bestuurder, geen grond voor schadevergoeding. Met de gevraagde publicaties zou het belang van de ex-bestuurder overigens ook niet zijn gediend. Het lijkt weinig zinvol na zo lange tijd deze geschiedenis nog eens op te rakelen en de mogelijkheid dat de goede naam van de ex-bestuurder daarmee zou kunnen worden hersteld, acht het Scheidsgerecht niet reëel.
- 4.14 De slotsom luidt dat de vorderingen in conventie en in reconventie zullen worden afgewezen. Het Scheidsgerecht ziet reden de kosten van deze arbitrage ten laste van de Stichting te brengen die deze procedure te onrecht heeft aangespannen. Voor het overige dienen beide partijen de eigen kosten te dragen.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende arbitraal vonnis:

In conventie

5.1 De vorderingen van de Stichting worden afgewezen.

In reconventie

5.2 De vorderingen van de ex-bestuurder worden afgewezen.

In conventie en in reconventie

5.3 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op € 7.414,00, komen voor rekening van de Stichting en zullen worden verrekend met het door haar betaalde voorschot.

5.4 Ieder van partijen draagt voor het overige de eigen kosten.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 20 augustus 2006 door mr. A. Hammerstein, voorzitter, drs. D.H. den Blaauwen en mevrouw S.H. Hartman-Faber, arbiters, met bijstand van mr. A.C. de Die, griffier.